

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 mai 202

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Dolița Ion XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.12.2018-03.12.2019;

Instanța de apel: 23.12.2019-14.07.2020;

Instanța de recurs: 31.10.2020 – 17.05.2021;

Instanța de apel: 18.08.2021-17.11.2021;

Instanța de recurs: 09.02.2022– 04.05.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul central din 03 decembrie 2019, Dolița Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația documentelor de strictă evidență pe un termen de 3 ani.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 07.12.2016, cu stabilirea pedepsei definitive sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 lei, cu privarea dreptului de a exercita activitate ce ține de circulația documentelor de strictă evidență pe un termen de 3 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.87 alin.(2) Cod penal, s-a dispus executarea pedepselor complementare de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Dolința Ion pe 14 octombrie 2018, la aproximativ 12:20, aflându-se la volanul automobilului de model XXXXX a fost stopat de către subofițerul SP a SSP al IP Bălți, agent superior Dumbravanu Roman, pe segmentul de drum de pe str. Aerodromului, mun. Bălți, în apropierea pieței “Caraciobanu”, ulterior conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestor urmări, intenționat, a prezentat un permis de conducere a fratelui său pe nume Dolința Oleg. XXXXX eliberat la data de XXXXX, ultimul s-a dovedit a fi decedat la data de XXXXX, ulterior acest fapt a produs anumite consecințe juridice și anume că pe numele lui Dolința Oleg a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție prevăzută de art.240 alin.(1) Cod contravențional.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Dolința Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.352¹ alin.(1) Cod penal, individualizată prin - „*Declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine sau pentru o terță persoană, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Dolința Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 800 unități convenționale.

În temeiul art.85 alin (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin noua sentință de adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 07.12.2016, stabilind lui Dolința Ion pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de judecată, ținând cont de consecințele și circumstanțele celor săvârșite, corect a calificat acțiunile lui Dolința Ion în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal. Însă, prin aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare privarea de dreptul de a exercita activitatea ce ține de circulația documentelor de strictă evidență, instanța de judecată greșit a conchis în privința acestei pedepse, or, pedeapsa complementară în cauză este prevăzută numai în caz de stabilire a pedepsei principale sub formă de închisoare.

3.1. Inculpatul a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că, în descrierea faptei care a fost constatată de instanța de fond, nu este menționat ce declarații necorespunzătoare au fost făcute unui organ competent, or, organul competent nici nu a fost nominalizat. Totodată, nici din descrierea din rechizitoriu nu sunt constatate semnele faptei prejudiciabile și semnele componenței de infracțiune - art.352¹ alin.(1) Cod penal.

Prin prisma art.6 alin.(3) lit. a) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, a jurisprudenței CEDO în coroborare cu prevederile art.8 alin.(3), art.66 alin.(2) pct. 1), art.24 alin.(2),

art.325 alin.(1), art.281 alin.(2), art.296 alin (2), art.389 alin.(2) și art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul a menționat că orice acuzat trebuie să fie informat în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

Actul de învinuire trebuie să fie clar, să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, a circumstanțelor care se referă la prezenta tuturor semnelor elementelor componente infracțiunii respective și a consecințelor acesteia. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului;

Cu trimitere la concluzia instanței de fond, potrivit căreia declarația făcută de Dolința Ion este producătoare de consecințe juridice și anume că pe numele decedatului Dolința Oleg, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art.240 alin.(1) Cod contravențional, inculpatul a menționat că, o atare poziție adoptată de instanța de judecată este eronată. Or, este inadmisibil ca prin întocmirea unui proces verbal pe numele unei persoane decedate, să producă consecințe juridice în privința acesteia. Mai mult, instanța de judecată era obligată să precizeze care sunt consecințele juridice survenite în privința decedatului Dolința Oleg.

Potrivit sentinței, declarațiile necorespunzătoare adevărului au fost depuse în cadrul unui proces contravențional, fapt prevăzut expres în ordonanța de punere sub învinuire, însă fără a specifica care este organul competent. Totodată, atât timp cât pretensele declarații au fost făcute în cadrul procesului contravențional, incorect a fost recunoscut vinovat, deoarece nu poate fi atras la răspundere pentru declarațiile care le face în scop de apărare și nu era obligat să spună adevărul.

În pofida faptului că, în sentință sânt enumerate probele pe care instanța le-a pus la baza sentinței sale, este evident că instanța nu a făcut o analiză obiectivă a acestor probe și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată, doar confirmă că eronat a fost recunoscut vinovat, pe motiv că acestea nu au valoarea probantă în sensul demonstrării vinovăției.

Instanța de fond la adoptarea sentinței a comis o încălcare esențială, nemotivarea judiciară, fapt ce încalcă drepturile și libertățile garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat.

Apelul inculpatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Dolița Ion a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate în privința lui Dolița Ion.

5. Procurorul în temeiul pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel incorect a emis decizia de achitare în privința lui Dolița Ion din motiv că ultimul intenționat a prezentat permisul de conducere pe numele fratelui său decedat și nu din greșală așa cum a indicat inculpatul.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2021, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Mai mult, potrivit cazierului contravențional în privința lui Dolița Oleg s-a atestat că ultimul pe 29.09.2018, a comis contravenția prevăzută de art.240 alin.(2) Cod contravențional, adică înainte de data comiterii infracțiunii care face obiectul examinării a cauzei respective. Iar conform informației din baza de date Acces, fratele inculpatului Dolița Oleg, a decedat la 04.06.2013.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Dolița Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.352¹ alin(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în contextul că partea acuzării nu a specificat în actul de învinuire în ce constă declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent de către Dolița Ion, prin ce a admis o eroare de fapt, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Rezumând cele menționate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art.394 alin.(1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel a apreciat selectiv câteva probe, ignorând restul probelor, fără să le aprecieze pe fiecare în parte, ulterior pe toate în cumul și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor,

expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința în latura pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri după cum urmează:

Dolița Ion a fost recunoscut vinovat în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea atragerii la răspunderea penală, prevăzută de art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect a reținut, că prin acțiunile sale, Dolița Ion, prezentând un permis de conducere pe numele fratelui său, Dolița Oleg XXXXX, cu Seria: XXXXX care s-a dovedit a fi decedat la data de XXXXX, a dus la periclitarea relațiilor sociale cu privire la încrederea publică în declarații, servind producerii unor consecințe juridice, făcute unui organ competent, or, Dolița Ion fiind stopat de colaboratorii de poliție la cerința acestora a prezentat permisul de conducere pe numele fratelui său decedat, fapt care a generat întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Dolița Oleg în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional.

În același context, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a statuat că invocările apărării precum că acțiunile inculpatului Dolița Ion nu întrunesc elementele constitutive de infracțiune, sunt neîntemeiate. Alegațiile inculpatului poartă un caracter declarativ, nu corespund probelor cercetate în cadrul examinării cauzei și în consecință nu pot servi temei pentru admiterea solicitării de achitare.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor legislației procesual-penale, a făcut aprecieri a probelor care se racordă la valoarea acestora și cercetând multilateral, complet, obiectiv și apreciind totalitatea de probe în ansamblu, just s-a ajuns la concluzia că acțiunile lui Dolița Ion se încadrează perfect în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal.

Totodată, fiind constatată și demonstrată infracțiunea prevăzută de art.352¹ alin.(1) Cod penal, precum și faptul că aceasta a fost comisă cu vinovăție de către Dolița Ion, instanța de apel a stabilit existența temeiurilor pentru liberarea acestuia de pedeapsa penală.

Cu aplicarea prevederilor art.389 alin.(4) pct.3), alin.(6) Cod de procedură penală și art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a observat că infracțiunea comisă de inculpat potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, este una ușoară, aceasta fiind săvârșită pe 14.10.2018 și de la săvârșirea ei au trecut mai mult de 2 ani, prin urmare a fost oportun de a-l libera pe Dolița Ion de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea atragerii la răspunderea penală.

8. Avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului în baza art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia adoptată, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, permisul de conducere pe numele fratelui a fost prezentat în mod greșit și fără intenție agentului constatator, fiind deja pornită cauză contravențională în care Dolința Ion în calitate de contravenient nu poartă răspundere penală pentru declarații false. Argumentele apelantului sub acest aspect au fost lăsate fără apreciere de către instanța de apel.

De asemenea, instanța de apel a reținut pripit fapta incriminată inculpatului ca fiind o declarație falsă și nu s-a expus, dacă agentului constatator se consideră a fi organ competent în sensul art.352¹ Cod penal.

Ordonanța de învinuire din 05.12.2018 prin care Dolința Ion a fost pus sub învinuire nu conține informație certă cu privire la identitatea organului competent căruia se invocă că a fost făcută declarație falsă prin prezentarea permisului de conducere pe numele fratelui decedat.

La fel, nici sentința instanței de fond nu conține o reținere a faptei incriminate inculpatului în care să fie identificat în mod cert organul competent căruia a fost făcută declarația falsă și dacă pentru această faptă inculpatul este pasibil de răspundere penală.

Identificarea certă a organului competent căruia Dolința Ion a făcut declarații false prezintă o importanță deosebită pentru condamnarea ultimului, or, în momentul condamnării instanța de judecată trebuie să indice motive ce ar permite inculpatului să înțeleagă de ce fapta sa nu cade sub incidența art.312 Cod penal, deși a fost făcută în cadrul unui proces contravențional.

Pe aceeași linie de considerente, recurentul a făcut trimitere la constatările Curții Constituționale în Hotărârea din 22.05.2018 asupra excepției de neconstituționalitate ridicată în privința art.352¹ Cod penal, unde a statuat că, nu poate fi atrasă la răspundere penală conform articolului nominalizat persoana care face declarații false în fața organului de urmărire penală sau instanța de judecată.

Potrivit motivelor indicate în hotărârea curții se atestă că, o persoană nu poate fi atrasă la răspundere penală pentru declarații false făcute în cadrul unui proces civil, penal sau contravențional pornit în privința sa însă aceste argumente au rămas fără aprecierea instanței de apel.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art.427 alin. (1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că, instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea lui Dolința Ion în baza art.352¹ alin.(1) Cod penal. În consecință, se intervine cu solicitarea de a se dispune remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Însă, verificând alegațiile recurentului și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, și temeuri pentru casare nu-și găsesc confirmarea în speța dedusă judecătii.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți apărării, la caz fiind administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apeluri și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, expuse în hotărârea atacată.

Referitor la argumentul avocatului precum că, potrivit constatărilor Curții Constituționale făcute prin decizia nr.46 din 22.05.2018 privind excepției de neconstituționalitate a unor prevederi din art.352¹ Cod penal, unde este statuat că nu poate fi atrasa la răspundere penală conform articolului nominalizat persoana care face declarații false în fața organului de urmărire penală sau instanța de judecată, Colegiul penal le respinge ca fiind neîntemeiate.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor art.7 alin.(6) Cod procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sânt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru

persoanele participante la procesul penal.

Astfel, în pct. 33 din decizia enunțată se notează că „...termenul „organ competent” din articolul 352¹ din Codul penal nu include instanțele judecătorești și organele de urmărire penală. De altfel, Curtea constată că, potrivit acestei interpretări, depunerea declarațiilor false în fața instanțelor judecătorești și a organelor de urmărire penală, inclusiv de către avocați, nu poate atrage răspunderea prevăzută de articolul 352¹ alin. (1) din Codul penal.”

Reieșind din aceste constatări, se rezidă că Dolința Ion este învinuit în faptul că a prezentat permisul de conduce a fratelui, subofițerul SP a SSP al IP Bălți, agent superior Dumbravanu Roman, care nu este organ de urmărire penală sau instanță de judecată, respectiv constatările Curții nu sun relevante speței deduse judecării, din potrivă confirmă corectitudinea soluției luate de către instanțele ierarhic inferioare.

Mai mult, instanța de apel a judecat cauza penală în strictă conformitate cu prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, înlăturând erorile constatate prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2020.

Subsecvent, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că, în speță, nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul pentru recurs specificat la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect, ne fiind indicat care elemente componente a infracțiunii imputate lipsesc. Astfel, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În contextul dat, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor

de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Dolița Ion XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie